

Nucli antic del Papiol

El Papiol

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Nucli antic del Papiol
Emplaçament	El cim de la muntanya on es troba ubicat la part més antiga del municipi, al voltant del castell.
Alçada:	144
Coordenades:	
Latitud:	41.43858
Longitud:	2.01016
UTM Est (X):	417307
UTM Nord (Y):	4587918

Classificació

Número de fitxa	08158 - 137
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Prehistòric Medieval Romànic Gòtic Modern Renaixement
Segle	XII-XX
Estat de conservació	Regular
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris
Autoria de la fitxa	Juana Maria Huélamo Gabaldón
Data de registre de la fitxa:	dv., 21/12/2018 - 01:00

Descripció

El nucli vell de la vila es va formar sobre un turó de 160 m d'altura al voltant del castell. Es tracta d'un polígon delimitat pel passatge Bruc, Francesc Macià, plaça del Països Catalans, carrer de la Salut, plaça Gaudí, Avinguda de la Generalitat de Catalunya, carrer Migdia, carrer Llibertat, Carrer Barcelona, Mossen Rull, cardenal Casañas fins a l'alçada del passatge Bruc,

Història

El nucli antic del Papiol es crea al voltant del castell, el qual forma part de la xarxa de fortaleses que vigilava el curs del Llobregat i el camí d'accés a Barcelona.

El castell del Papiol està documentat el 18 de gener de l'any 1115, en un conveni pel qual Ramon Berenguer III, comte de Barcelona, va cedir en feu als seus germans (Arnau Pere i Bernat Pere) el castell del Papiol, reservant-ne el dret per a ell. És versemblant, tanmateix, que el castell existís anteriorment. Tampoc seria estrany la presència de poblament primitiu en aquest indret.

El nucli més antic de la vila és delimitat pel carrer de Montserrat, a tramuntana, i pel carrer Major, a llevant, prop d'un fort desnivell del terreny; ja al segle XIX la vila es prolongà vers el NE. pel carrer del Carme (continuació del carrer Major) i carrerons adjacents, mentre que la urbanització de la part més occidental, que dona al Llobregat, és posterior.

Entre les cases antigues del poble podem esmentar Ca l'Adjutori i Can Pagès, al carrer Major. Cal Nina, al capdavall d'aquest carrer, coneguda també per l'Hotel, ja que durant un temps féu aquesta funció, fou construïda devers el 1915 i presenta detalls ornamentals senzills de tradició modernista. D'aquest estil és Can Bou, coneguda també per la Casa de Pedra, just sota el castell, obra de Salvador Valeri i Pupurull, del 1914, que aleshores era l'arquitecte municipal i que pertany a la segona generació d'arquitectes modernistes

Bibliografia

Català i Roca, P. (1990). Els castells catalans, 1. Barcelona: Edit. Dalmau.

Martí Albanell, Ms. F. (1926). Notes històriques del Papiol. Barcelona: Arts Gràfiques de Rigol i Cia.

Faura Arís, A. (1996) L'Abans del Papiol. Recull gràfic 1890-1960. El Papiol: Ed.: Efadós. Col·lecció: Baix Llobregat.

Miralda, S. (1963) Itineraris castells breus notícies històriques. 1ª sèrie. Barcelona: Dalmau.

Pla (s.d.) Pla estratègic de Turisme del Papiol. Diputació de Barcelona-Ajuntament del Papiol-Cat Emocions. <https://seu-e.cat/documents/3161678/7023994/Pla+estrat%C3%A8gic+de+turi...>

Pladevall i Font, A. Et al. (1992) Catalunya Romànica. XX El Barcelonès. El Baix Llobregat. El maresme. Barcelona: Enciclopèdia Catalana. Pp.: 396-398

